

אויצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

דבר המערכת

להודות ולהלל - להמתיק כל הדינים

בימים אלו, בהם דם ישראל נשפך כמים ונעשה כהפקר רח"ל, והוכינו קשות מנפש ועד בשר בגזירות שונות של שמד ה' ירחם - יחד עם התפילה והזעקה בתוך כלל ישראל מעומק הלב לביטול הגזירות ולהמתקת הדינים, עלינו לנצל את ימי החנוכה הממשמשים ובאים - ימי שמחה והודיה להשי"ת על רוב חסדיו, שהם גם זמן המסוגל להמתיק הדינים ע"י המחאת כף וריקודים. וכמו שאמר רבינו הקדוש בפירושו: "כך אמרתי, הנה באים ימי החנוכה ופורים, וכלל ישראל ירקדו וימחאו כף אל כף וביה ימתיקו הדינים."

אין לנו אלא לתפוס בכלי העבודה שהנחילנו רבינו, לקום בחצות הלילה ולככות על הבת מלכה האבודה, לחתור ולהתנגע להשיבה למקומה, ובד בבד להוריד דמעות נחל כירמיהו הנביא בשעתו על כל טיפת דם ישראל הנשפכת על קידוש שמו יתברך.

עלינו נפלה חובת היום, להרבות בתפילה ובתחנונים כמו גם בהמחאת כף וריקודים, ובדאי קל כביר ולא ימאס ישמע לזעקתנו ויקבל שמחת נפשותינו פרי קודש הילולים להמתיק מעלינו ומעל כלל ישראל את כל הגזירות הרעות שרוצים ח"ו וגזירים להעבירם על דת ולהכניס כפירה בלבבות החלושות, ויאיר בנו אור האמונה - אור הצדיק המאיר בכל העולמות.

לעבור את הגשר הצר

"דע, שהאדם צריך לעבור על גשר צר מאד מאד" (ליקוטי מוהר"ן ח"ב, מה). החיים שלנו עוברים על פני גשר צר מאד, כשמשני צדי הגשר, פעור תהום עמוק. משמאל, פעורה תהום התאוות והבלי העולם הזה, המאיימת לבלענו חיים. ומימין פעורה תהום החומרות היתירות והעצבות. כשבין שניהם עובר הגשר הצר של החיים הטובים והאמתיים.

"ועל כן האדם בסכנה גדולה בכל עת, בבחינת מה שאמר דוד (שמואל א, א) 'כִּפְשֵׁעַ בֵּינִי וּבֵין הַמּוֹת'; 'ואני כמעט נָסִיז רגלי', לולא ה' עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי" (ליקוטי הלכות, ברכת השחר ה, ג). שכן, בסטייה אחת קלה, לימין או לשמאל, עלול האדם להחליק מהגשר, ולמצוא את עצמו במצב של מוות רוחני; במוות של תאוות והנאות מדומות היונקות ממנו את חיותו הרוחנית, או לחילופין, במוות של מחשבות קדוניות המשביתות את שמחת חייו.

מהו אכן הסוד? כיצד ניתן לעבור את הגשר הצר בשלום?

יעקב אבינו מלמד אותנו זאת, בפרשת השבוע:

כשעמד יעקב להיפגש עם עשיו, כתוב: "ויקם בלילה הוא וייקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו, ויעבור את מעבר יַבֵּק, וייקחם ויעבירם את הנחל, וַיַּעֲבֹר אֶת אֲשֵׁר לֹו". כיצד העבירם את הנחל? אומר רש"י: "עשה עצמו כגשר, נוטל מוכאן ומניח כאן".

ובכך לימד אותנו לדורות, את סוד הגשר, לאמר: אני הוא הגשר! אני הוא זה שעושה את עצמי כגשר, ומי שיידיבק במידתי, מידת האמת, יוכל גם הוא לעבור על הגשר הצר בשלום ובבטחה.

שכן, מידתו של יעקב היא מידת האמת, ככתוב "תתן אמת ליעקב". וכשהאדם דבוק במידת האמת, הרי הגשר סלול לפניו. "כי האמת הוא הגשר דקדושה. בבחינת מה שנאמר ביעקב, שהוא בחינת אמת, שעשה עצמו כגשר, זה רמז שהאמת הוא הגשר. כי יעקב עשה עצמו כגשר, להציל את כל אשר לו מפחד הלילה ומפחדו של עשיו שהלך לקראתו, שכל זה הוא בחינת כלליות הפחדים והייסורים והמניעות שיש לאדם מכל השונאים והמעכבים שמתלבש בהם היצר הרע, שהוא בבחינת עשיו כידוע. ועל כן יעקב סימן לבניו, שאי אפשר לעבור על כל הפחדים האלה, כי אם על ידי אמת, שהוא בחינת יעקב שעשה עצמו כגשר, שבכך הוא יכולין לעבור בזה העולם כל ימי חייו על הגשר הצר שצריכין לעבור עליו, בלי פחד" (עצות ישירות, אמת ואמונה א. ע"פ ליקוטי הלכות, תפילין ה, מא).

האמת מכוננת את האדם לנקודת האמצע, ולא נותנת לו לפוּל בפחד לימין או לשמאל. היא מלמדת אותו כיצד להשתוקק בכל עת אל השלימות ולא להתרשל, ומאידך לא להישרב משום דבר בעולם.

ניתן לכך דוגמה:

משני צידיה של 'התמדת התורה', פעור תהום. משמאל, תהום הבטלה והשעמום. ומימין, תהום ההחמרה היתירה והרדיפה העצמית. ומה שנותן את הכח לעבור על הגשר הצר ללא סטייה ימינה או שמאלה, היא מידת האמת.

כשאין אמת, כשהלימוד נעשה מתוך אינטרסים גשמיים ושקריים, נופלים או לימין; לעצבות ומרה שחורה, או לשמאל; להתרשלות ובטלה. אך כשנוכחים מהאמת ונדבקים בה, צועדים על גשר ההתמדה בבטחה. כשזוכרים שהעולם הזה חולף ועובר כחרף עין, ולא יישאר לנו רק מה שזכינו לחטוף תורה ותפילה ועבודת ה' - אפשר להודרו לחטוף בכל פעם עוד משנה ועוד דף גמרא, מחד. ומאידך, לזכור ש"גם מעט זה טוב" (כפי שאמר רבינו לרבי נתן על אודות התמדת התורה).

כך גם בכל שאר תחומי החיים; ככל שנוכחים מהאמת האמתית - מארעיותו של העולם הזה ומאהבתו של ה' אלינו - אפשר להישמר מהבלי העולם הזה ולחתור ולהשתוקק לרום המעלות, ומאידך, לא ליפול לחלישות הדעת ועצבות, גם אם אירע מה שאירע.

אם תשאלו: מה יעשה מי שכבר מעד ונפל מהגשר לעמקי התהום? גם לכך מתייחס מוהר"ן וכותב:

"ואם שיש שאומרים בדעתם, שכבר נפלו מן הגשר לתוך רפש וטיט ומקומות מטונפים. אדרבא ואדרבא, זה האיש בוודאי אין צריך לפחד עוד! כי הלא גם עתה אני יודע שצריכין לקוות ולצפות לה; ולקרוא אליו גם מנפילות כאלו, וכבר הודיענו רבנו זכרונו לברכה שגם צעקה משאול תחתיות אינה נאבדת לעולם, ולא נתייאש מן הצעקה לעולם, כי גדול ה' ואין יודעין כלל. וכל אלו הדיבורים האמתיים שכתבתי, הם הם בעצמן הגשר האמתי שיכולין לעבור עליו אפילו בתהום תחתיות, רק שלא יפול בדעתו ולא יתפחד כלל, ויבטח וישען בכוחו של רבינו הקדוש, וכן דקדושה, שגילה כל זה ויותר מזה" (עלים לתרופה, מכתב מיום ג' יושב תר"ג).

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	יד	מה:	פא	שעג שעד	סג
א	טז	מו.	פב	שעה שעו	סד
ב	טז	מו:	פג	שעז שעח	סה
ג	יז	מו.	פד	שעט שפ	סו
ד	יח	מו:	פה	שפא שפב	סז
ה	יט	מח.	פו	שפג שפד	סח
ו	כ	מח:	פז	שפה שפו	סט

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב"

ד.ת. 50617 בית שמש
טל, במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
בארה"ב 1-855-718-8552 (1)
באנגליה 203-6085819 (44)
מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפצה למנויים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

לדבר את הכיסופים!

אמור מעתה: בכיסופים ובהשתוקקות שלנו, אנו קובעים את צורת ניקוד וצירוף אותיות הבריאה! בכיסופים שלנו אנחנו מנווטים את הבריאה וקובעים את צורתה.

אך גם אם הצלחנו לצרף את האותיות לטובה, על ידי הכיסופים הטובים. עדיין מוטל עלינו להוציא את פעולתן מן הכח אל הפועל, כך שאכן יפעלו את פעולתן לטובה ולברכה. וזאת, אנו עושים, באמצעות הדיבור: לדבר את הכיסופים בפה מלא!

כשאנו מכמאים את כיסופינו הטובים לפני השם יתברך; כשאנחנו מספרים לו בפה מלא עד כמה אנו משתוקקים לצאת מהתאוות והמידות הרעות ולחוש בקרבתו – אנו מוציאים את הנפשות הטובות מן הכח אל הפועל, ופועלים פעולות נפלאות בכל העולמות.

וכך מסכם זאת מוהר"ת בליקוטי עצות:

"על ידי השיחה שמשויחין ומדברין בינו לבין קונו, ומוציאין בפה הכיסופים והרצונות טובים שלו, מה שהוא נכסף ומשתוקק ומתגעגע לצאת מהרע שלו ולזכות לטוב אמתי, ומתפלל ומתחנן לפני השם יתברך על זה – על ידי זה, הוא מוציא הנפשות טובות מכה אל הפועל. כי על ידי הכיסופים לבר, נעשין נפשות בכה. ועל ידי הדיבור הג"ל, נמרין ויוצאין מכה אל הפועל. ועל ידי זה יזכה לפועל בקשתו. וזוכה לצירי אותיות התורה לטוב, ומחיה ומקיים הכל, וממשיך טובה וברכה בכל העולמות" (ליקוטי עצות, התבודדות 4).

"ודע שלא די לאדם בהשתוקקות בלב בלבד, כי צריך האדם להוציא בשפתיו כיסופיו, ועל זה נקדר סדר התפילות. כי על ידי השתוקקות בלב, נעשה נפש ונקודות בכה. וכשמוציא את תשוקתו בפיו, אזי נעשה הנפש בפועל".

(ליקוטי מוהר"ן ה"א, לא)

העולם כולו נברא בכ"ב אותיות התורה, כשכ"ב אותיות אלו מצטרפות ומזדווגות יחד בצירופים מצירופים שונים, וכך הם מהוות ומחיות את כל חלקי הבריאה. וכפי שנאמר בספר יצירה (פרק ב, משנה ד): "עשרים ושתיים אותיות יסוד קבועות בגלגל בר"א שערם, והוור הגלגל פנים ואחור".

צירופים אלו, שבר"א שערם, דומים לניקוד אותיות. את אותן האותיות אפשר לנקד בכמה וכמה צורות, כשכל צורת ניקוד נותנת משמעות אחרת לאותן אותיות. כך גם צירופים אלו, מנקדות ומצטרפות את האותיות המחיות את הבריאה, בצורות מצורות שונות, לטוב או למוטב.

כיצד נעשים צירופים אלו? מה מנקד את האותיות המחיות את הבריאה?

הכיסופים וההשתוקקות שלנו! הכיסופים הם "נקודות הכסף"; הם אלו שמנקדים את האותיות, ומצטרפים אותם. "ולפי הכיסופין בן הנקודות, אם כוסף לרע עושה הנקודות רעים, ואזי נצטרפים האותיות ונזדווגים לעשות פעולות רעות, ואם כוסף לשוב בתשובה, נעשה נקודות טובות, היינו נפשות טובות, ומתנועעים האותיות ונזדווגים לעשות פעולות טובות".

"ומחמת שהיום למדתי בספרי קבלה" – מספר מוהר"ת באחד ממכתביו – "מעניין התהוות ואריגת כל העולמות על ידי צירופי האותיות במאתים שלשים ואחד שערים פנים ואחור וכו', ועל ידי זה נעוררתי עתה הרבה הרבה, מדי דברי עם אחד מבני העוורים שלנו, כמה וכמה מעלות טובות להוזהב לילך בדרכי רבנו זכרנו לברכה, כפרט בעניין הרצונות והכיסופים להשם יתברך ולתורתו בכלליות ובפרטיות ולדברים בפה. הן בדרך כלל, שרצונו להיות יהודי באמת, הן בפרטיות מה שחסר לו בפרט באותו העת. אשרי שיאחו בזה! לית כל מוחא סביל דא, מה שנעשה ונארג מזה בעולמות העליונים, ונפלאות השעשועים העולים לפניו על ידי זה. חזקו ואימצו לקיים הנהגה זאת בכל עת, למען ייטב לכם לעד" (עלים לתרופה, מכתב שג).

לא רק לעצמנו אנו מועילים בכך שאנו מוציאים את הכיסופים הטובים בפה מלא, אלא גם לכל בני העולם. שכן, כשאנו מוציאים את דיבורי הכיסופים מהפה, יש כח בהבל הפה הקדוש הלוה, ללכת ולעורר את כל בני העולם לתשובה, ולהחזירם למוטב.

שכן, "על ידי השיחה שמשויחין ומדברין בינו לבין קונו, ומוציאין בפה הכיסופים והרצונות טובים שלו ... מעורר לתשובה כמה נפשות על ידי הדיבור הזה שמדבר בינו לבין קונו. כי ענין זה של כיסופים ורצונות טובות ולהוציאם בפה מלא, הוא יקר מאד, וצריך כל אחד להרגיל עצמו לעסוק בזה הרבה בכל יום, ועל ידי זה יכולין להחזיר כל העולם למוטב" (ליקוטי עצות, שם).

הרב הקדוש רבי ברוך ממז'בוז'

פתוח בפרשת וישב בדרך קפ"ד עמוד א' שבו כתוב: "אית רוגזא ואית רוגזא, אית רוגזא דאיהו מברכא מעילא לתתא ואקרי 'ברוך' כמה דאיתמר ברוך אברכס" (יש רוגז ויש רוגז, יש רוגז שהוא מבורך מלמעלה למטה וקרא 'ברוך', כמו שנאמר: ברוך אברכס)

רבינו אמר, שכאשר יחפשו אותו בעולם האמת, יידעו שההיכל שלו שוכן מול היכל דודו רבי ברוך, אולם ההיכל שלו - של רבינו - משנה גווניו בכל עת.

דברי תורתו של רבי ברוך הובאו בספרים: 'אמרות טהורות', 'בוציא דנהורא', 'דגל מנחה אפריים', 'חסד לאברהם' לר' אברהם המלאך, 'מגדל דוד' לר' דוד מטולטשין, 'עבודת ישראל', 'נטע שעשועים' ועוד.

נסתלק ב"ח סכלו תקע"ב ומנו"ב ליד סבו הק' במז'בוז'.

את אהותם, אם הרך הנימול, ואת בנה. רבי ברוך התייחס לשם שניתן לרך הנולד, וקרא עליו את הפסוק "זה ינחמנו ממעשנו ומעיצבון ידינו"

באותו מעמד ביקשה אמו של רבינו, שנתכנתה בפי אקויה 'פיגא'לה הנביאה: "ברוך את בני שלא יחלקו עליו ושלא יתנגדו לדרבנו!" היטה רבי ברוך את ידו, כאומר כי הדבר כבר אינו ניתן לשינוי - - -

בקין תקס"ב, כשסערה המחלוקת על רבינו, עמד לצדו ואף דאג שיתמנה בברסלב ונגידי העיר יספקו לו 'רנעדל' מדי חודש.

פעם אחת הלך רבי שמואל מטפליק מתלמידי רבינו, במז'בוז', בבגדי משי כמנהג החשובים, כשראה אותו רבי ברוך, הקפיד עליו מאוד וקיללו שייסבול במשך שנה אחת מקדחת.

לאחר מכן אמר לו רבינו: "עם מלבוש כזה התראית לפני דודי רבי ברוך?!" ואז אמר לו שנגזרה עליו בשמיים מיתה ורבי ברוך החליף לו את הגזירה הקשה בחולי הקדחת. ואכן, כך היה; רבי שמואל סבל מקדחת שנה תמימה.

רבינו התבטא על רבי ברוך "הוא רבי על אלפי עולמות", ואמר כי תורתו מספירת הבינה.

בנים לא היו לו וחתניו היו: רבי יעקב פנחס ב"ר אברהם דב מחמלניק, רבי יצחק מקאלים נכד רבי מיכל מזולוטשוב, ורבי בער ב"ר שלמה מקרלין.

בעת הסתלקותו, מצאו על שולחנו ספר הוזהר הקדוש

נולד ("א בשנת תק"ג) לאביו הצדיק הנסתר רבי יחיאל אשכנזי ה"דייטשל" ולאמו הצדקת מרת אדל בת הבעש"ט הקדוש. גדל על ברכי זקנו הקדוש שחיבבו מאוד. בהיותו ילד קטן, שאלו פעם הבעש"ט: "מהם ראשי התיבות של מסכת 'בבא קמא'?" השיב ברוכ"ל: "ב'רוך ב'ן אדל קדוש מירחס א'מו".

נשא לאשה את בת רבי טוביה קצקש מאוסטרעה. בזיווג שני היה חתן בן דודו רבי אהרן מטיטייב ב"ר צבי בן הבעש"ט. החל לכהן כרבי לחסידים בשנת תקל"ז, ותקע אוהלו בטולטשין.

דבקוהו ברשב"י ובזוהר הקדוש היתה עצומה. היה רגיל לערוך סעודה בל"ג בעומר, כשהוא לבוש בגדי יום-טוב וכולו מלא שמחה, פעם אחת כשפתח את ספר הוזהר, קרא: "רשב"י! אני מכירך ואתה מכירני!"

דרכו היתה לפעמים לשבח את עצמו ולפעמים היה משפיל עצמו ברכים, ועל כך אמר: "אתה ידעת שבת קומי, ריבונו של עולם! אתה לבד יודע מדוע אני משפיל עצמי ומדוע אני מרומם עצמי?! ופעם, מדי דברו על מידת הענווה, אמר: "אם אלף הם - אני מהם, ואם שניים הם - אני מהם"

הנהגתו היתה הריפה והוא חלק על כמה מצדיקי דורו ותקופה מסוימת גם על אחיינו, רבינו. הסיבה למחלוקתו עליו היתה כדי להצילו מידי שונאיו ברוחניות, כפי שמסופר, כי לאחר הברית-מילה של רבינו נכנסו דודיו, האחים הקדושים רבי ברוך ממז'בוז' ורבי אפרים מסדילקוב לברך

נקודה

חולה מחפש את הרופא הגדול ביותר - אל תתפשר על רבי, חפש את הגדול ביותר.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ה"א, לב, ב)

העשיר שאסף צדקה

היה רותם אותה על עצמו... כך היה צועד ברחובות העיר כשהוא סוחב אחריו את עגלת הצדקה, מתדפק בפתחי הבתים ואת כל הלחם והמזון היה שם בעגלה שמאחוריו.

בן יקיר היה לו לרבי שבתי, ורבי חיים שמו. גם הוא כאביו היה עובד השם בצורה מופלאה, מתבודד רבות מחוץ ליישוב ומקדיש שעות רבות לתפילות היומיות, מאידך גיסא נחשב גם הוא ליהודי אמיד שהמשיך בהחזקת חנות ההלבשה, כאשר חלק גדול מרווחיו היה מקדיש לצדקה וחסד, עד שנודע כבעל צדקה מופלג.

כאשר ראה רבי חיים כי אביו רתם את עצמו לעגלה והחל לאסוף צרכי מזון, בושש כיסתה את פניו, הוא ניגש לאביו וכך טען בפניו:

"אתה גורם לי בושות במנהגך זה, וכי מה יאמרו הבריות? שאני, בנך חיים, אינו חס על אביו הזקן, אין הוא מפרנסו עד שהאבא הישיש צריך לדאוג ולאסוף לחם לעצמו..."

התלהב רבי שבתי ברסלב וכך ענה לבנו: "אכן! אכן בני! הרי זו האמת לאמיתה! בוודאי אוסף אני את הלחם לעצמי... וכי בשביל מי?! כשהוא מתכוון למצוה הגדולה שנוקפת ליכותו, כאשר תגיע עתו וישלים את ימיו ושנותיו בעולם הזה, אזי בעולם העליון תעמוד לו זכות מצוות איסוף הלחם לזכות עצמו..."

זכה רבי שבתי להאריך ימים מתוך עשיית הצדקה והחסד, ובהיותו בגיל שמונים וארבע שנים הסתלק לעולם שכולו טוב, זקן ושבע ממעשים טובים, צדקה וחסד לצד עבודת הבורא מתוך התקשרות ודבקות ברכיבו הקדוש ותורתו.

השוכנים בבקתות מטות ליפול, חשופים לקור ולרוחות מחוסר מימון להשגת אמצעי חימום. נדר רבי שבתי מבית לבית והתחנן שיתרמו לו נפט עבור העניים שיהיה להם כמה לחמם את ביתם.

במסגרת "החיפושים אחר הנפט" דפק בדלת אחד מידידיו העשירים בכדי להתרימו למען מטרה נעלית זו. העשיר שרוחו היתה טובה עליו ענה לו בדרך הלצה: "הרי חסיד ברסלב אתה! אם תרקוד לפני כמו חסיד ברסלב אתן לך נפט..." תיכף ומיד נעמד רבי שבתי בפרוודור הבית וללא שום שהיות כלל התחיל לרקוד לפניו מתוך שמחה רבה על הזכות הגדולה שנפלה בחלקו...

רק לאחר שהעשיר עמד בהבטחתו ותרם לו כמות מכובדת של בקבוקי נפט, הפסיק רבי שבתי לרקוד ובשמחה לקח את הנפט, היישר לעבר בתי העניים והגלמודים, הפעיל אצלם את תנורי החימום ומילא אותם בשפע בנפט הרב שזה עתה קיבל.

כך עברו עשרות שנים בהם לא זנח את מנהגיו הטובים בכל הקשור לצדקה וחסד, כאשר במשך הזמן הוא שיכלל את השיטות כיצד להטיב לעניים בקביעות.

בגיל די מבוגר קנה עגלה מיוחדת למען איסוף לחם ומוצרי מזון לעניים. במקום לרתום את העגלה לסוס,

אחד המיוחדים מאנשי שלומינו לפני כמאה שנה היה החסיד רבי שבתי ברסלב, חתנו של רבי חיים סטולער תלמיד מוהרנ"ת. חסיד ברסלב במלוא מובן המילה היה רבי שבתי, כאשר כל מטרתו בחיים היתה אך ורק תורה, תפילה ועבודת הבורא, ואילו את כל עיסוקיו המסחריים הפך לעראי שבעראי.

חנות הלבשה החזיק רבי שבתי, מה שהקנה לו מעמד של יהודי עשיר בתנאי הימים ההם, אולם הדבר לא מנע ממנו להקדיש שעות רבות מידי יום עבור מעשי חסד וצדקה, כשהוא אינו חס על כבודו. חזון נפרץ היה זה לראות את רבי שבתי העשיר המכובד מתרוצץ מבית לבית ואוסף צדקה לעניים, מתוך מסירות נפש ממש ובשמחה עצומה.

כך למשל נהג לאכול מידי יום רק סעודה אחת ותו לא. היה זה לאחר שבדק את עצמו ונוכח לראות כי מספיקה עבורו רק ארוחה אחת ביום, מני אז הקפיד לא לאכול יותר מזה כדי שלא יפול חלילה לתאות אכילה ושהסעודות המיותרות לא יגרמו לו הפרעה מתורה ותפילה ומעשים טובים. אולם עוד 'הקפדה' אחת הוסיף לסעודה אחת ויחידה זו: אין הוא אוכל לבד, הוא חייב מידי יום להזמין איזה אורח שיסעד על שולחנו... שכן הוא לא הרגיש טעם באכילתו כל עוד אין מתלווה אליה עוד מעשה חסד לזולת.

כאשר הגיעו ימי החורף הקרים נזכר בעניים הרבים

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

מי מחשובי חסידיו הגה"ק הצמח צדק מליובאוויטש זצ"ל נתקרבו לברסלב?

תשובת הר"ר יהושע יונתן דרוק:

מחסידי הגה"ק הצמח צדק זצ"ל היתה קבוצה שלימה ובראשם שלושה גאונים וצדיקים נודעים מגדולי חסידיו הצמח צדק ה"ה:

(א) רבי ברוך אפרים זצ"ל, בעל מחבר ספר "באבי הנחל", שהוא פירוש וביאור עמוק לספר 'ליקוטי מוהר"ן', שאף ר' אברהם ב"ר נחמן בספרו 'ביאור הליקוטים' בנה כמה מיסודותיו וכלליו בדרכי העיון בליקוטי מוהר"ן על פי מה שהוציא מהספר "באבי הנחל" כמו שכתב בעצמו בהקדמתו לביאור הליקוטים, כמו כן מזכיר רמז בשמו בכוכבי אור, (כיום יש לנו מעט מהעוד מהחיבור שהיה חיבור שלם על כל הליקוטי מוהר"ן כפי שמשמע מכת"י של ר' שמואל הורביץ זצ"ל מרישמת הספרים ובת"י שראה באומן).

יש אומרים שהוא היה החוזר של המאמרים אצל רבו הצמח צדק.

אחרי שנתקרב לברסלב דבק מאוד בהרב מטשעהרין זצ"ל, שאף שלחו להדפיס את ספריו החשובים.

(ב) רבי מענדל ליטוואק זצ"ל, שהיה גם גאון חריף וחסיד מופלא, כידוע עבודותיו הנוראות בעבודת התפילה, כמסופר בין אנ"ש מעט מהם, לדוגמה כשר' סענדר טיראוויצער בנה את הקלוזי בפעם השנייה בנין מהודר ביופיו, באו המושל של אומן עם אשתו לראות את יופי הבנין, וראו שר' מענדל היה באמצע השתפכותו לפני קונו בהשתפכות הנפש ודביקות עילאית, נתפעל המושל הגוי כל כך מתפילתו הנלהבת, עד שנענה אם היה מבקש ממני בכאלו תחנונים הייתי תיכף ומייד נענה לבקשתו.

כן מסופר שכשהנגיד הצדיק ר' אברהם בערני נכד רבינו בקשו לבוא לאכול אצלו סעודת ערב כראוי, נענה לו ר' מענדל הלא תבינו אם הבטן הזאת תטעם את המרק הדשן הלזה, לא תוכל לקום לעבודת הבורא, לכן העדיף לאכול ארוחה דלה כדי שיוכל לקום בחצות כהרגלו בקודש.

היה בעל מנגן נפלא ועד היום מושרים בין אנ"ש כמה מתנועותיו וניגוניו המעוררים.

נתקרב לאנ"ש ע"י שמתנגד אחד הראה לו דבר מוזר בליקוטי מוהר"ן, והוא המשל המובא בתורה מח"ב על עין שגדל מאה שנה שאנן ובטח ופתאום אחרי עבור מאה שנה יורה כחץ מקשת, ור' מענדל התחיל לעיין בתוך הספר ברוחב עיניו העמוק, וראה שהם דברי התחזקות עמוקים ונוראים, ועי"ז נתקרב ודבק מאוד ברבי נחמן טולמישנער זצ"ל.

(ג) רבי שמעל'ע מחומלא [שליחם היו מהעיר הומלא שבליטא] שכמוהם היה גם כן גאון צדיק וחסיד מופלא, אך לא ידוע הרבה פרטים אודותיו.

לחידודא

חידה מס' 200

חידון השנוע לעצורים

מתוך מאות פותרי החידה שפורסמה בגיליון הקודם, רק בודדים השיבו את התשובה הנכונה. לכן אנו מפרסמים שוב את החידה:

כמה פעמים כתוב בתהלים "אשרי" ולמה?

בין הפותרים נכונה, יוגדל הפרס והוא יעמוד על 100 ₪
זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב',
רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אורזות ברסלב' 02-9950000.
לאחר בחירת השפה, הקישו 1-9-2-1 והשאירו הודעה.
בין הפותרים נכונה עד יום שני בשעה 12 בלילה. תיעוד הגרלה על זכות קניה בסך 100 ₪

התקרבות והתקשרות לצדיקים

הרב שמעון טייכנר

רבינו כותב בליקוטי מוהר"ן (קכג): "העיקר והיסוד שהכול תלוי בו, לקשר עצמו להצדיק שבדור, ולקבל דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה, דבר קטן ודבר גדול ולבלי לנסות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל".

ויש להבין, האם יש לחפש צדיק החי אתנו בדור הזה כפי שמשמע מהלשון "הצדיק שבדור", כן בעוד כמה מקומות? וכיצד הוא ההתקשרות לצדיק?

בכן, ראשית יש לדעת כי אנו צריכים להתקרב לצדיק הדור, ואין חילוק אם הצדיק עדיין חי או שכבר איננו בין החיים. הגדרה של 'צדיק הדור' היא: צדיק שפועל עם הדור שאנו נמצא בו; דור דור ודורשו דור דור וחכמו.

ובדרך כלל צדיק שפועל עם דורנו הוא צדיק חי, אמנם יש מידי פעם – וזה באופן נדיר למדי – שהקב"ה בוחר בצדיק מסויים הפועל בדורו שגם לאחר פטירתו הוא ממשיך להתפלל ולעסוק בתיקון נשמותיהם של אנשים הנמצאים בדור, וזאת מחמת שבחיים חיותו נתן לו הקב"ה השגות לדעת איך להמשיך השגות והשפעות כאלו שיתאימו בין אלו החיים אתו וגם לדורות הבאים לאחר הסתלקותו.

בוה אנו מאמינים כי רבינו הקדוש הוא זה שנקרא בשם 'צדיק הדור' עד ביאת המשיח, והוא עוסק בתיקון נשמות ישראל עד אז. ולכן בשעה שגילה את התורות והשיחות הנוראות ואף סיפורי המעשיות הנפלאות שלבוש בהם סודות גדולים; הכל נאמר לאנשי דורו ולדורות הבאים עד שיבוא מלך המשיח במהרה בימינו.

מחמת כן ברור כי ע"י זה מקיימים מה שרבינו אמר להתקרב לצדיק הדור, שכן רבינו שייך גם כן לדור שלנו. ומי שיעמיק עצמו יראה כמה פועלות עצות רבינו וכמה הם מועילות דווקא עבור אנשי דורנו הגדולים והרחוקים...

ומה שכותב רבינו בליקוטי מוהר"ן (כ, קג) כי כשאדם לומד מתוך הספר אין בוה כח כל כך כמו השומע מפי הצדיק בעצמו, יש לדעת כי גם היום למי שמאמין באמונה שלימה כי רבינו פועל גם בדור הזה וכל מה שגילה רבינו שייך גם לי כי הוא צדיק הדור הזה שאנו נמצא בו, ובשעה שאנו לומד איזה תורה או מאמר מרבינו הקדוש אני מדמה לעצמי 'כאילו בעל השמועה עומד לנגדי וכאילו רבינו עומד פה ועוסק עתה לתיקון נפשי ונשמותי, ואני משתדל לקיים את העצות שלמדתי, אזי ככוונה כזו נעשה אותן ההשפעות בדיוק כמו שבאים אל הצדיק ושומעים מפיו דברי אלקים חיים. ענין ההתקשרות הוא ראשית האמונה בצדיקים, להאמין כי רבינו יכול ורוצה לתקן אותי ולהביא אותי לתכלית השלימות שאין שלימות אחריו, וזאת על ידי מאמריו וקיום עצותיו כאמור, וגם על ידי הגעה לציין רבינו באומן ולומר שם העשרה מזמורים ויודי דברים.

גם ע"י האהבה, כי כשאנחנו יודעים שיש צדיק אשר לו כח גדול ועצום כזה ויכול לתקן את כל מה שאנו צריכים יש לנו אהבה אליו ונפשנו קשורה בנפשו, וזוהי ההתקשרות, כי כאשר יש לאדם אמונה כי אכן הצדיק הגדול עוסק בתיקונו הפרטי על ידי זה הוא מעורר רגש גדול ואהבה עצומה אליו. ובוה באים לשמחה גדולה על זה שהתקרבונו לצדיק גדול כזה, וזה מראה שאנחנו מקושרים אליו כראוי.

(מעובד מתוך שיחתו של הרב שמעון טייכנר שליט"א ניתן להאזין לשיעור המלא במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' 02-9950000 או 058-32-95000 מהנייד. עברית, 1, שאלות ותשובות, 2, 18)

לא לדחוק את השעה

היום קצר והמלאכה מרובה (אבות ב, ט) משימה גדולה וחשובה ניתנה ליהודי בעולם הזה, שעל ידה זוכה הוא לנצח נצחים, אין זמן מיותר יש לנצל כל רגע לעבודת ה' ולעליה רוחנית, אם נוסף לכך את הזמן שממילא מוכרחים להשקיע גם בשביל צרכי הגוף כאכילה, שתיה, שינה ושאר עניני עולם הזה, נבין שבאמת מוכרחים בעולם שלנו להיות זריזים מאד כדי שנוכל לחטוף כמה שיותר תורה ומצוות.

אולם עם כל הזריזות והמהירות הללו הנדרשות מאתנו, נדרשת מאתנו גם מידת הסבלנות לכן כל הדחוק את השעה שעה דוחקתו (ברכות טד) פעמים רבות אנחנו חפצים בדרגה רוחנית מסוימת, אך עדיין איננו ראוים לה, "הסתערות" בכל הכוחות לזכות לדרגה הזו בכל מחיר כאן ועכשיו, עוללה לעלות במחיר כבד, הסיבת נזקים רוחניים מכל המיוונים, וכל זאת מבלי לזכות באמת לדרגה הזו.

יהודי חפץ לטהר עצמו מכל וכל ללא שום משיכה להבלי עולם הזה, הוא משתוקק לנצל את כל הזמן לתורה ולתפילה, אבל באמת את כל הזמן בלי חריגות. הוא חולם להתפלל את כל התפילה מאדון עולם עד עלינו לשבח כשהיא נקיה מכל רבב של מחשבה זרה או פניה כל שהיא, וכהנה רבות שאיפות טובות ונפלאות.

ברם אסור לדחוק את השעה, יש לרצות וחייבים לרצות, אבל להתעקש לקבל הכל מיד כאן ועכשיו – לא תמיד אפשר, אם תרצה תשתוקק תתפלל תתחנן ותבקש בודאי תקבל אבל מתי? – בורא עולם יודע אתה אל תדחוק את השעה.

וזאת אפשר ללמוד מיעקב אבינו עליו השלום שהפציר ברות' "הילדים רכים... והפקים יום אחד ומתו כל הצאן.. ואני אתנהלה לאשי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבוא אל אדוני" (בראשית לג, יג-יד) אני רוצה ושואף לבא אחר שיעיר ולכבושו כמו שכתוב "ועלו מושיעים לשפוט את הר שיעיר" (עובדיה א) אבל – איננו דוחק את השעה. (עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א, ל)

היעד שלנו:
מחיר שירות ואמינות.

צדיק, מה היעד שלך?

דרך צדיקים, לכל היעדים בעולם. שירות אמינות ומחיר שלא הכרת.

חזיר עם נשמה
02-5410100 דרך צדיקים
www.zadikimtours

נסיעות לאומן ולכל היעדים בעולם

שירות < מקצועיות > אמינות

נתיבים טורס
טיסות לחו"ל | קברי צדיקים | אירועים מותניים

02-633-8444
באיזור המרכז: 050-411-4857

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה. לרווח ופרנסה. לרפואה. למקסה לילד. לנחת ושמת חיים

מאות אלפים
בהודש!

עשרות אלפים
בשבוע!

אלפי איש
ביום!

נושמים ברסלב.

058-32-95000

כל הישועות מכל רבני ברסלב בחיוב אחד למערכת של 'אוצרות ברסלב'